των διαφόρων υποψηφίων, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται με την ανακοίνωση κενής θέσης και τις αρχές που θέτει το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

3. Οι συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 7 και 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, προβλέπουν ότι για την πρόσληψη, την προαγωγή και την τοποθέτηση των υπαλλήλων, κάθε κοινοτικό όργανο οφείλει, αφενός να καθοδηγείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την ιθαγένεια, αφετέρου δε να εξασφαλίζει προσλήψεις επί της ευρύτερης δυνατής γεωγραφικής βάσεως μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών των Κοινοτήτων.

Το κοινοτικό όργανο συμβιβάζει τις επιταγές αυτές, όταν, στην περίπτωση που οι τίτλοι των διαφόρων υποψηφίων είναι προδήλως ισότιμοι, προστρέχει στην ιθαγένεια ως κριτήριο προτίμησης προκειμένου να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει τη γεωγραφική ισορροπία· αλλά, σε κάθε άλλη περίπτωση, η αναγκαιότητα θεραπείας της έλλειψης γεωγραφικής ισορροπίας πρέπει να υποχωρεί προ των επιταγών του συμφέροντος της υπηρεσίας και της εκτίμησης των ατομικών προσόντων των υποψηφίων.

Η ΑΔΑ μπορούσε ορθώς να προσδώσει στην ιθαγένεια κριτήριο προτίμησης υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι διαπίστωσε προηγουμένως και βάσει συγκριτικής εξέτασης ότι οι τίτλοι των υποψηφίων είναι προδήλως ισότιμοι.

Στην υπόθεση 85/82,

Bernhard Schloh, υπάλληλος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, επικουρούμενος και εκπροσωπούμενος από τον Edmond Lebrun, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Toni Biever, 83, boulevard Grande-Duchesse-Charlotte,

προσφεύγων,

κατά

Συμβουλιου των Ευρωπαϊκων Κοινοτητων, εκπροσωπούμενου από το σύμβουλό του R. O. Dalcq, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον H. J. Pabbruwe, διευθυντή της νομικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

καθού,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης, με την οποία απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος για τη θέση διευθυντή στη Γενική Διεύθυνση Α, διεύθυνση ΙΙΙ (προϋπολογισμός και υπηρεσιακή κατάσταση υπαλ-

λήλων), της απόφασης περί διορισμού στην εν λόγω θέση του J. J. Kasel, καθώς και της απορριπτικής απόφασης επί της διοικητικής ενστάσεως που υπέβαλε σχετικώς ο προσφεύγων βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

συγκείμενο από τους A. O'Keeffe, πρόεδρο τμήματος, G. Bosco και T. Koopmans, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Reischl
γραμματέας: P. Heim

εκδίδει την ακόλουθη

## ΑΠΟΦΑΣΗ

### Περιστατικά

I — Πραγματικά περιστατικά και έγγραφη διαδικασία

Με την ανακοίνωση 83/81 F της γενικής γραμματείας, της 17ης Ιουνίου 1981, οι υπάλληλοι του Συμβουλίου πληροφορήθηκαν ότι ήταν κενή η θέση, που είχε δημιουργηθεί πρόσφατα, «διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης» (κατηγορία Α, βαθμός 2), του οποίου τα καθήκοντα περιγράφονταν ως εξής:

«— να διευθύνει, υπό την άμεση εποπτεία του γενικού διευθυντή, μια διοικητική μονάδα στους ακόλουθους τομείς:
— Προϋπολογισμός και δημοσιονομικοί κανονισμοί/Λογιστικός έλεγχος·
— υπηρεσιακή κατάσταση·
— να επικουρεί το γενικό διευθυντή και να διατηρεί, υπό τον έλεγχό του, τις κατάλληλες και αναγκαίες επαφές για την εκτίμηση της σπουδαιότητας των στοιχείων που καθιστούν δυνατή την πρόοδο των εργασιών·
— να προβαίνει σε ειδικές μελέτες υψηλού επιπέδου στους τομείς που προαναφέρονται, οι οποίες να βασίζονται σε ευρεία γνώση της γενικής πολιτικής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων».

Τα απαιτούμενα προσόντα ήταν τα εξής:

«— να ανήκει στην κατηγορία Α, βαθμός Α 2·

— πλήρεις πανεπιστημιακές σπουδές που να βεβαιώνονται με πτυχίο ή ισότιμη επαγγελματική πείρα·

— βαθιά γνώση μιας από τις επίσημες γλώσσες των Κοινοτήτων και ικανοποιητική γνώση μιας άλλης επίσημης γλώσσας των Κοινοτήτων.»

Τελευταία ημερομηνία υποβολής των υποψηφιοτήτων είχε οριστεί η 8η Ιουλίου 1981.

Με την ανακοίνωση 86/81 F της γενικής γραμματείας, της 2ας Ιουλίου 1981, το πρώτο από τα εν λόγω προσόντα τροποποιήθηκε ως εξής:

«να ανήκει στην κατηγορία Α, *βαθμός Α 2 ή Α 3*».

Με την ανακοίνωση της γενικής γραμματείας 94/81 F, της 6ης Ιουλίου 1981, η τελευταία ημερομηνία υποβολής των υποψηφιοτήτων μετατέθηκε στις 22 Ιουλίου 1981.

Ο Bernhard Schloh και δεκατέσσερις άλλοι υπάλληλοι υπέβαλαν υποψηφιότητα εντός της εν λόγω προθεσμίας.

Με έγγραφα της 31ης Ιουλίου 1981, ο γενικός γραμματέας, υπό την ιδιότητά του ως αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (εφεξής ΑΔΑ), απέρριψε όλες αυτές τις υποψηφιότητες. Οι δεκατέσσερις μη λουξεμβούργιοι υποψήφιοι έλαβαν όλοι ένα ομοιόμορφο έγγραφο, διατυπωμένο ως εξής:

«Αναφερόμενος στην αίτησή σας αλλαγής τοποθέτησης που αφορά τη θέση διευθυντή στη Γενική Διεύθυνση Α, Διεύθυνση ΙΙΙ και αφού εξέτασα την υποψηφιότητά σας, με λύπη μου σας πληροφορώ ότι δεν ήταν δυνατό να την δεχθώ. Πραγματικά, για την κατάληψη της θέσης αυτής, είμαι υποχρεωμένος να λάβω υπόψη όχι μόνο τις γνώσεις και την επαγγελματική πείρα που απαιτούνται για τη διευθυντική αυτή θέση αλλά και τη διατήρηση κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας.»

Αντίθετα, στο έγγραφο που είχε αποσταλεί στο μόνο υποψήφιο λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, η δεύτερη περίοδος είχε τροποποιηθεί ως εξής:

«Πραγματικά, η επιλογή του υποψηφίου για τη θέση αυτή εξαρτάται, εκτός από την τήρηση κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας, από την ύπαρξη ειδικών γνώσεων και επαγγελματικής πείρας, αναγκαίων για τη διευθυντική αυτή θέση. Γνωρίζοντας την εξέλιξη της σταδιοδρομίας σας, θεωρώ ότι οι ειδικές σας γνώσεις και πείρα δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντα της διευθυντικής θέσης που αναφέρεται παραπάνω.»

Τρεις μέρες πριν από την αποστολή των εγγράφων αυτών, το δελτίο πληροφοριών της 27ης-28ης Ιουλίου 1981 του Agence Europe είχε ανακοινώσει τα εξής:

«... Ο αναπληρωτής προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου J. J. Kasel, θα εγκαταλείψει εξάλλου τις υπηρεσίες της Επιτροπής το Σεπτέμβριο για να αναλάβει τη διεύθυνση της γραμματείας του Συμβουλίου.»

Πραγματικά, με την απόφαση 817/81 της 11ης Σεπτεμβρίου 1981, που ελήφθη βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, η ΑΔΑ διόρισε στην κενή θέση τον J. J. Kasel, λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, ηλικίας 35 ετών, που υπηρετούσε στην Επιτροπή από τις 6 Ιανουαρίου 1981 ως έκτακτος υπάλληλος, με το βαθμό Α3 και ασκούσε καθήκοντα αναπληρωτή προϊστάμενου του γραφείου του Gaston Thorn. Προηγουμένως, ο Kasel, όπως προκύπτει από το δελτίο Nova 11/81 της 10ης Σεπτεμβρίου 1981, είχε ασκήσει ως υπάλληλος του υπουργείου εξωτερικών του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου καθήκοντα προϊσταμένου του γραφείου του αντιπρόεδρου της κυβέρνησης του Λουξεμβούργου (Νοέμβριος 1979), πρώτου γραμματέα στην πρεσβεία του Λουξεμβούργου στο Παρίσι

(Νοέμβριος 1976) και πρώτου γραμματέα στη μόνιμη αντιπροσωπεία του Λουξεμβούργου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες (Ιανουάριος 1976).

Δώδεκα από τους δεκαπέντε υπαλλήλους που είχαν υποβάλει υποψηφιότητα, μεταξύ των οποίων ο Schloh, υπέβαλαν στο γενικό γραμματέα του Συμβουλίου ατομικές διοικητικές ενστάσεις βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Οι ενστάσεις αυτές απορρίφθηκαν με ομοιόμορφες αποφάσεις της ΑΔΑ, της 18ης Δεκεμβρίου 1981, διατυπωμένες ως εξής:

«Η διοικητική σας ένσταση της 15ης Οκτωβρίου 1981 επέσυρε όλη την προσοχή μου. Μετά από εμπεριστατωμένη εξέταση, δεν είμαι σε θέση να ανακαλέσω την απόφαση που έχω λάβει. Η απόφαση αυτή εμπίπτει στο πλαίσιο της ευρείας διακριτικής εξουσίας και της μεγάλης ελευθερίας απόφασης που απολαύει η αρχή στον τομέα αυτό. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι εξάλλου όμοια με εκείνη που ακολουθήθηκε για τους περισσότερους από τους διορισμούς στους βαθμούς Α 1 και Α 2 στο Συμβούλιο.»

Τις αποφάσεις αυτές ακολούθησε υπηρεσιακό σημείωμα της 15ης Φεβρουαρίου 1982, που προερχόταν επίσης από το γενικό γραμματέα του Συμβουλίου, διατυπωμένο ως εξής:

«Εν συνεχεία του υπηρεσιακού σημειώματός μου της 18ης Δεκεμβρίου 1981 και αναφερόμενος στη συνάντηση της 5ης Φεβρουαρίου 1982, επιθυμώ να σας γνωρίσω ότι η τελευταία φράση του προαναφερόμενου υπηρεσιακού μου σημειώματος δεν αποτελούσε παρά σχόλιο στην απόφαση που διατυπώθηκε στην προηγούμενη περίοδο και κατά συνέπεια δεν αποτελεί μέρος της καθαυτό απόφασης. Μπορείτε επομένως να τη θεωρήσετε χωρίς αντικείμενο.

Για το μέλλον επιθυμώ να σας διαβεβαιώσω, όπως το έπραξα στην έκθεσή μου της 5ης Φεβρουαρίου 1982, ότι για την περίοδο της θητείας μου ως γενικού γραμματέα, δεν έχω καθόλου την πρόθεση να αποκλίνω από τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται στην περίπτωση διορισμών υπαλλήλων στο βαθμό Α 2.

Θεώρησα καλό να σας αποστείλω το σημείωμα αυτό, συμπληρωματικό του σημειώματός μου της 18ης Δεκεμβρίου 1981, αφού διαπίστωσα ότι το τελευταίο μέρος του σημειώματός μου προκάλεσε παρανοήσεις. Επιβεβαιώνοντας το περιεχόμενο της απόφασής μου της 18ης Δεκεμβρίου, θέλησα να σας διευκρινίσω τη θέση μου.»

Υπό τις περιστάσεις αυτές ο Schloh προσέφυγε στο Δικαστήριο με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη γραμματεία στις 10 Μαρτίου 1982.

Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και μετ' ακρόαση του γενικού εισαγγελέα, το Δικαστήριο (πρώτο τμήμα) αποφάσισε την έναρξη της προφορικής διαδικασίας χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Ζήτησε, πάντως, από το Συμβούλιο να προσκομίσει, πριν από την επ' ακροατηρίου συζήτηση, τα πρακτικά των συνεδριάσεων της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1980 και να απαντήσει γραπτώς σε ορισμένες ερωτήσεις. Το Συμβούλιο ανταποκρίθηκε στις αιτήσεις αυτές εντός της ταχθείσας προθεσμίας.

## II — Αιτήματα των διαδίκων

Ο *προσφεύγων* ζητεί από το Δικαστήριο:

Α — *Κυρίως:*

1. Να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη.

2. Κατά συνέπεια:

2.1. Να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της υποψηφιότητάς του για τη θέση του διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης (ΓΔ Α, Διεύθυνση III), απόφαση που του κοινοποιήθηκε με έγγραφο της 31ης Ιουλίου 1981.

2.2. Να ακυρώσει την απορριπτική απόφαση επί της ενστάσεώς του της 12ης Οκτωβρίου 1981, η οποία του κοινοποιήθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα της 18ης Δεκεμβρίου 1981 και συμπληρώθηκε με υπηρεσιακό σημείωμα της 15ης Φεβρουαρίου 1982.

2.3. Να ακυρώσει την απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 1981 περί διορισμού του Kasel στη θέση διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης (ΓΔΑ, Διεύθυνση III).

3. Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Β — *Επικουρικώς:*

Πριν αποφανθεί επί της ουσίας, να διατάξει:

1. να προσκομίσει το καθού τα έγγραφα υποψηφιοτήτων για την προαγωγή στην επίδικη θέση·

2. την εξέταση του γενικού γραμματέα του Συμβουλίου ως προς τους ακριβείς λόγους που τον ώθησαν, ως ΑΔΑ:

— να απορρίψει τις υποψηφιότητες για την προαγωγή στην επίδικη θέση δεκατεσσάρων υπαλλήλων Α 3 μη λουξεμβούργιων και, ειδικότερα, να απορρίψει την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος·

— να επιλέξει τη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης·

— να διορίσει τον Kasel στην επίδικη θέση, στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας του άρθρου 29, παράγραφος 2.

Το *Συμβούλιο των ΕΚ* ζητεί από το Δικαστήριο:

— να κρίνει την προσφυγή παραδεκτή αλλά αβάσιμη·

— να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά έξοδα.

## III — Ισχυρισμοί και επιχειρήματα των διαδίκων

*Επί του πρώτου λόγου*

Ο *προσφεύγων* προβάλλει την παράβαση του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσον η ΑΔΑ προέβη στον επίδικο διορισμό χωρίς να γνωστοποιήσει προηγουμένως στο προσωπικό των άλλων κοινοτικών οργάνων την επίδικη κενή θέση, ενώ η προαναφερόμενη διάταξη του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης της επιβάλλει την υποχρέωση να εξετάσει, πριν εφαρμόσει την παράγραφο 2 του άρθρου 29, τις ενδεχόμενες αιτήσεις μετάταξης των υπαλλήλων των άλλων οργάνων.

Το *Συμβούλιο* δεν αμφισβητεί τα καταγγελλόμενα περιστατικά· εξάλλου, χωρίς να αναφερθεί στην ουσία αυτού του λόγου, αντιτάσσει ότι ο προσφεύγων δεν μπορεί να προβάλει προς στήριξη της προσφυγής ακύρωσης διορισμού, παρά μόνο τις αιτιάσεις που τον αφορούν προσωπικά και όχι τις αιτιάσεις που αφορούν προσωπικά άλλους υποψηφίους, δεδομένους ή ενδεχόμενους (απόφαση του Δικαστηρίου της 29. 10. 1975, Marenco κ.ά., 81-88/74, Recueil σ. 1255). Επειδή ο προσφεύγων δεν έχει στην προκειμένη υπόθεση προσωπικό συμφέρον να προβάλει την αιτίαση αυτή, ο λόγος αυτός είναι απαράδεκτος.

Ο *προσφεύγων* επαφίεται στο Δικαστήριο ως προς το παραδεκτό αυτού του λόγου. Πάντως, παρατηρεί ότι η υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να τηρούν τις διατάξεις σχετικά με την πρόσληψη ανταποκρίνεται στο γενικό συμφέρον. Εν πάση περιπτώσει, θεωρεί ότι το καταγγελλόμενο περιστατικό, ακόμη κι αν υποτεθεί ότι δεν μπορεί να προβληθεί καθεαυτό, μπορεί να θεωρηθεί ως ένα από τα στοιχεία που θεμελιώνουν κατάχρηση εξουσίας (που προβάλλεται με τον τρίτο λόγο).

Το *Συμβούλιο* απαντά ότι μόνο το γεγονός ότι η προστασία που παρέχει στους υπαλλήλους ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης θεσπίστηκε προς το γενικό συμφέρον δεν παρέχει στον προσφεύγοντα δικαίωμα να προσφεύγει υπέρ του νόμου ή των κοινοτικών οργάνων, και εμμένει επομένως στο απαράδεκτο αυτού του λόγου.

*Επί του δεύτερου λόγου*

Ο *προσφεύγων* προβάλλει ότι η ΑΔΑ παρέβη το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσον διόρισε πρόσωπο, το οποίο δεν περιλαμβανόταν στο προσωπικό των Κοινοτήτων και του οποίου τα ειδικά προσόντα που απαιτούνται για την υπό πλήρωση θέση δεν έχουν αποδειχτεί ή ακόμη, σύμφωνα με το βιογραφικό σημείωμα που δημοσίευσαν οι υπηρεσίες του Συμβουλίου, ελλείπουν πλήρως.

Το *Συμβούλιο* αντιτάσσει, πρώτον, ότι ο Kasel, ως έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό Α 3 από τις 6 Ιανουαρίου 1981, δεν ήταν κατά τη στιγμή του διορισμού πρόσωπο που δεν περιλαμβανόταν στο προσωπικό των Κοινοτήτων· αντίθετα, ήταν επιφορτισμένος με καθήκοντα που ήταν ιδιαίτερα ενδεδειγμένα για να αποκτήσει πείρα ως προς τη «γενική πολιτική των Κοινοτήτων». Εν πάση περιπτώσει, ο Kasel είχε ειδικά προσόντα για να καταλάβει την επίδικη θέση λόγω των πανεπιστημιακών του τίτλων (πτυχίο ειδίκευσης στο διοικητικό δίκαιο και δίπλωμα οικονομικών του Institut d'études politiques του Παρισιού), καθώς και πείρα που αποκτήθηκε στις προηγούμενες θέσεις του (νομικός σύμβουλος τράπεζας και, στη συνέχεια, υπάλληλος στο υπουργείο εξωτερικών του Λουξεμβούργου με καθήκοντα τόσο οικονομικής φύσης όσο και γενικής πολιτικής των Κοινοτήτων).

Δεύτερον, το Συμβούλιο θεωρεί ότι ο διορισμός στο βαθμό Α 2 βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης δεν απαιτεί ειδικά προσόντα, αφού τα ειδικά αυτά προσόντα, βάσει της εν λόγω διάταξης του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, απαιτούνται μόνο στην περίπτωση πρόσληψης τεχνικού προσωπικού με βαθμό κατώτερο του Α 2. Όσον αφορά τις ανώτερες θέσεις, δηλαδή τις πραγματικές «επιτελικές» θέσεις, το κοινοτικό όργανο διαθέτει ευρεία διακριτική εξουσία επιλογής και μεγάλη ελευθερία εκτίμησης του συμφέροντος της υπηρεσίας, προκειμένου για θέσεις, για τις οποίες τα απαιτούμενα προσόντα αναφέρονται ουσιαστικά στις ικανότητες και την κατάρτιση του ατόμου, όπως η διευθυντική ικανότητα, η ικανότητα επαφών πολύ υψηλού επιπέδου και η ικανότητα σύνθεσης, και όχι στις τεχνικές ικανότητες. Επομένως, δεν απαγορεύεται καθόλου να προσλαμβάνονται στο βαθμό Α 2 πρόσωπα που διαθέτουν κατώτερη τεχνική ικανότητα από εκείνη των υπαλλήλων Α 3 που υπηρετούν ήδη, αφού οι τεχνικές γνώσεις παρέχονται κανονικά στους ανώτατους υπαλλήλους από τους ειδικευμένους συνεργάτες.

Στην προκειμένη υπόθεση η ΑΔΑ, αφού εξέτασε τις υποψηφιότητες που της είχαν υποβληθεί, έγραψε στους υποψηφίους για να τους διευκρινίσει ότι η υποψηφιότητά τους δεν μπόρεσε να γίνει δεκτή λόγω του ότι η πείρα τους και τα επαγγελματικά τους προσόντα δεν ανταποκρίνονται στα ειδικά καθήκοντα της υπό πλήρωση θέσης, δηλαδή μιας διευθυντικής θέσης, η οποία είχε δημιουργηθεί πρόσφατα και για την οποία εύκολα μπορούσε να γίνει αντιληπτή η σκοπιμότητα προσφυγής σε διαδικασία διαφορετική από το διαγωνισμό, προκειμένου να διοριστεί πρόσωπο που διαθέτει ειδικές ικανότητες στο επίπεδο της διεύθυνσης. Με τα έγγραφα αυτά η ΑΔΑ υπογράμμισε επίσης την ανάγκη διατήρησης

κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας. Ενεργώντας όμως κατά τον τρόπο αυτό, η ΑΔΑ δεν διέπραξε καμιά παρανομία, αν ληφθεί υπόψη η μεγάλη ελευθερία εκτίμησης που διαθέτει, όσον αφορά τις ανάγκες της υπηρεσίας και τις προσωπικές ικανότητες των υπαλλήλων που πρόκειται να διοριστούν.

Κατά το Συμβούλιο, η άποψη του προσφεύγοντος θα κατέληγε στο να υποστηριχτεί ότι μόνο η προαγωγή που βασίζεται στην αρχαιότητα επιτρέπει την πλήρωση θέσεων ανώτερης κατηγορίας, πράγμα που δεν βρίσκει έρεισμα στις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

Ο *προσφεύγων* παρατηρεί ότι ο Kasel, κατά το διορισμό του στην επίδικη θέση, μολονότι δεν ήταν πρόσωπο εντελώς «ξένο προς τις Κοινότητες», δεν είχε την ιδιότητα του μόνιμου υπαλλήλου, πράγμα που αρκεί για να θεμελιώσει την αιτίασή του.

Όσον αφορά τις ειδικές τεχνικές γνώσεις, τις οποίες στερείται εν πάση περιπτώσει ο Kasel, ο προσφεύγων παραδέχεται ότι δεν προβλέπονται, γενικά, ως απαραίτητη προϋπόθεση για την πρόσληψη υπαλλήλων στο βαθμό Α 1 και Α 2. Πάντως, θεωρεί ότι, στην προκειμένη περίπτωση, οι γνώσεις αυτές είναι απαραίτητες· αυτό προκύπτει από την περιγραφή των καθηκόντων της επίδικης θέσης και ιδίως από το γεγονός ότι ο κάτοχός της πρέπει να είναι σε θέση να προβαίνει σε «ειδικές μελέτες υψηλού επιπέδου» στους τομείς του προϋπολογισμού και της υπηρεσιακής κατάστασης. Επιπλέον, η αναγκαιότητα αυτών των προσόντων τεχνικού χαρακτήρα είχε τονιστεί από την ίδια την ΑΔΑ στο απορριπτικό έγγραφο της υποψηφιότητας του λουξεμβούργιου υπαλλήλου που αιτιολογείται ακριβώς από την έλλειψη, όσον αφορά τον υποψήφιο, «ειδικών γνώσεων και πείρας».

Εξάλλου, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσφυγή στη διαδικασία του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης συνεπάγεται ότι το διοριζόμενο πρόσωπο δεν έχει τουλάχιστον κατώτερα προσόντα από εκείνα των υπαλλήλων που υπηρετούν και που μπορούν να προαχθούν στην εν λόγω θέση. Πραγματικά, ο κανονισμός υπηρεσιακής κατάστασης δεν προβλέπει καθόλου ότι οι βαθμοί Α 1 και Α 2 πρέπει να θεωρούνται ως θέσεις επιτελικές, που απαιτούν αποκλειστικά διευθυντικές ικανότητες, επαφών υψηλού επιπέδου και ικανότητες σύνθεσης· η δήθεν «ικανότητα επαφών υψηλού επιπέδου» δεν έχει κανένα νόημα, ενώ η διευθυντική ικανότητα απαιτείται για όλα τα καθήκοντα που συνεπάγονται διεύθυνση, η δε ικανότητα σύνθεσης ισχύει για ολόκληρη την κατηγορία Α. Κανένα ανυπέρβλητο φράγμα δεν υπάρχει μεταξύ των βαθμών Α 7 μέχρι Α 3, αφενός και Α 2 και Α 1, αφετέρου· πολλοί υπάλληλοι που υπηρετούν τώρα στο Συμβούλιο με βαθμό Α 2, ήταν σε κάποια στιγμή της σταδιοδρομίας τους, υπάλληλοι με βαθμό Α 5. Εξάλλου, δύο από τους δεκατέσσερις υπαλλήλους που είχαν υποβάλει υποψηφιότητα για την επίδικη θέση είχαν προαχθεί στις 27 Ιουλίου 1981 στο βαθμό Α 2 και, εντούτοις, έλαβαν και αυτοί, στις 31 Ιουλίου 1981, απορριπτικό έγγραφο ομοιόμορφο με εκείνο των άλλων υποψηφίων, κρινόμενοι κατ' αυτό τον τρόπο από την ίδια ΑΔΑ, σε διάστημα τεσσάρων ημερών, κατάλληλοι και ακατάλληλοι να ασκούν τα καθήκοντα διευθυντή.

Ο προσφεύγων τονίζει ακόμη ότι το καθού προσπαθεί να προσδώσει στο έγγραφο της 31ης Ιουλίου 1981 σημασία εντελώς διαφο-

ρετική από εκείνη που συνάγεται από τη διατύπωσή του, καθώς και να διαστρέψει τους ισχυρισμούς που περιέχονται στην προσφυγή, στην οποία ουδέποτε υποστηρίχθηκε ότι μόνο η προαγωγή κατ' αρχαιότητα επιτρέπει την πλήρωση θέσεων ανώτερων βαθμών.

Με το υπόμνημα ανταπάντησης, το *Συμβούλιο* αμφισβητεί ότι οι ισχυρισμοί του προσφεύγοντος βρίσκουν έρεισμα στις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ή στην ανακοίνωση της επίδικης κενής θέσης. Πραγματικά, το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης αφορά δύο σαφώς διαφορετικές περιπτώσεις: την πρόσληψη υπαλλήλων με βαθμό Α 1 και Α 2 (πρώτο εδάφιο) και την πρόσληψη σε θέσεις με βαθμό κατώτερο του Α 2 που απαιτούν ειδικά προσόντα σε εξαιρετικές περιπτώσεις (δεύτερο εδάφιο). Όμως, αποκλειστικά ως προς τη δεύτερη περίπτωση θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι το κοινοτικό όργανο θα έπρεπε, πριν από την εφαρμογή του εξαιρετικού κανόνα, να εξακριβώσει αν η κανονική οδός, δηλαδή η προαγωγή, ο εσωτερικός διαγωνισμός ή η μετάταξη υπαλλήλων άλλων οργάνων, δεν παρείχε άλλες δυνατότητες πλήρωσης της κενής θέσης. Αντίθετα, προκειμένου να διοριστεί υπάλληλος Α 2, η ΑΔΑ θα μπορούσε κάλλιστα, προς το συμφέρον της υπηρεσίας, να διορίσει πρόσωπο που είχε την ιδιότητα έκτακτου υπαλλήλου Α 3, αφού η ανακοίνωση κενής θέσης απαιτούσε μόνο ο υπάλληλος να ανήκει στους βαθμούς Α 2 ή Α 3.

Όσον αφορά τα ειδικά προσόντα, η άποψη του προσφεύγοντος, κατά την οποία το διοριζόμενο πρόσωπο βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, εδάφιο πρώτο, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης πρέπει να έχει τουλάχιστον προσόντα τεχνικής φύσης όχι κατώτερα από εκείνα των υπαλλήλων Α 3 που υπηρετούν και μπορούν να προαχθούν, δεν βρίσκει ούτε το ελάχιστο έρεισμα στις διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, αφού η προαναφερόμενη διάταξη δεν απαιτεί κανένα ειδικό προσόν, εκτός από τις διευθυντικές ικανότητες, επαφών πολύ υψηλού επιπέδου και ικανότητες σύνθεσης.

Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι η τεχνική συνιστώσα παίζει επίσης σημαντικό ρόλο στα προσόντα για την επίδικη θέση· πάντως, θεωρεί ότι η συνιστώσα αυτή πρέπει να εξετάζεται από την ειδική άποψη της διευθυντικής θέσης. Πραγματικά, τα καθήκοντα που ασκούν οι υπάλληλοι της κατηγορίας Α διακρίνονται ως εξής:

α) καθήκοντα *μελέτης* που αντιστοιχούν στους κατώτερους βαθμούς και συνεπάγονται την ανάλυση επιμέρους προβλημάτων που πρέπει να ενταχθούν σ' έναν ευρύτερο τομέα·

β) καθήκοντα *σύλληψης*, που αντιστοιχούν στους ενδιάμεσους βαθμούς, τα οποία συνεπάγονται την ανάλυση ενός συνόλου προβλημάτων και τη μελέτη των σχετικών λύσεων·

γ) καθήκοντα *σύνθεσης και διεύθυνσης*, που αντιστοιχούν στους δύο ανώτερους βαθμούς και συνεπάγονται τη σύνθεση των επιμέρους και συνολικών μελετών που πραγματοποιούν οι υφιστάμενοι, καθώς και την απόφαση ως προς τις επιλογές που πρέπει να γίνουν με βάση τη γενική πολιτική των Κοινοτήτων και το

συνακόλουθο προσανατολισμό των εργασιών της διοικητικής μονάδας.

Όμως, καίτοι είναι αναμφισβήτητο ότι τα καθήκοντα μελέτης και σύλληψης απαιτούν εν μέρει σύνθεση και αντίστροφα, δεν είναι πάντως δυνατό να αμφισβητηθεί ότι, για τις ανώτερες θέσεις, οι διευθυντικές ικανότητες, οι ικανότητες επαφών υψηλού επιπέδου και οι ικανότητες σύνθεσης για την εφαρμογή της γενικής πολιτικής των Κοινοτήτων έχουν καθοριστικό χαρακτήρα, που σαφώς επικρατεί της τεχνικής συνιστώσας.

Εν πάση περιπτώσει, το Συμβούλιο εμμένει στον ισχυρισμό ότι ο Kasel διαθέτει συγχρόνως τις εν λόγω διευθυντικές ικανότητες, καθώς και ικανότητες επαφών και σύνθεσης και πολύ σημαντικές τεχνικές γνώσεις, όπως προκύπτει από τους τίτλους σπουδών του και την επαγγελματική του πείρα, ενώ δεν προκύπτει ότι ο προσφεύγων έχει ειδικές ικανότητες στα θέματα του προϋπολογισμού και της κοινοτικής δημόσιας υπηρεσίας. Επομένως, η ΑΔΑ δεν έχει υπερβεί καθόλου τα όρια της εξουσίας εκτίμησης που διαθέτει.

*Επί του τρίτου λόγου*

Ο *προσφεύγων* υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ παρέβη το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσο επεφύλαξε τη θέση σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους ή ενήργησε σύμφωνα με παράνομη απόφαση που έλαβε το Συμβούλιο, πριν κινηθεί η διαδικασία πλήρωσης της κενής θέσης. Υποστηρίζει επίσης ότι η ΑΔΑ διέπραξε κατάχρηση εξουσίας λόγω του ότι επεφύλαξε και στη συνέχεια διόρισε στην κενή θέση ορισμένο πρόσωπο πριν ακόμη κινηθεί η διαδικασία.

Το *Συμβούλιο* αντιτάσσει ότι οι λουξεμβούργιοι υπήκοοι δεν αντιπροσωπεύονταν επαρκώς στην κατηγορία Α στις υπηρεσίες του Συμβουλίου κατά τη στιγμή του επίδικου διορισμού, και υποστηρίζει ότι η ιθαγένεια μπορεί να αποτελεί παράγοντα προτίμησης προκειμένου να εξασφαλιστεί η γεωγραφική ισορροπία σε περίπτωση ισοτιμίας των τίτλων των υποψηφίων, όπως δέχτηκε το Δικαστήριο κατ' επανάληψη. Εν πάση περιπτώσει, όσον αφορά την ισοτιμία των τίτλων των υποψηφίων εν προκειμένω, το καθού επικαλείται την ελευθερία εκτίμησης που διαθέτει η ΑΔΑ ως προς τις ανάγκες της υπηρεσίας και τα ατομικά προσόντα των υπαλλήλων.

Όσον αφορά την κατάχρηση εξουσίας, το καθού θεωρεί ότι η άποψη του προσφεύγοντος δεν επιρρωνύεται από αντικειμενικές, ουσιώδεις και όχι αντιφατικές ενδείξεις, ικανές να αποδείξουν ότι η απόφαση είχε ληφθεί για σκοπούς διαφορετικούς από το συμφέρον της υπηρεσίας, όπως απαιτείται βάσει της πάγιας νομολογίας του Δικαστηρίου.

Ο *προσφεύγων* απαντά, επί του πρώτου σημείου, ότι η ιθαγένεια δεν μπορούσε να αποτελέσει παράγοντα προτίμησης υπέρ του υποψηφίου με τους υποτιθέμενους ως ισότιμους τίτλους προς εκείνους των άλλων υποψηφίων, εφόσον στην προκειμένη περίπτωση, ο Kasel δεν ήταν υποψήφιος (ούτε μπορούσε να ήταν υποψήφιος, εφόσον δεν ήταν μόνιμος υπάλληλος) κατά το στάδιο της διαδικασίας πλήρωσης της επίδικης κενής θέσης δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Εν πάση περιπτώσει, δεν υπήρχε στην προκειμένη περίπτωση ισοτιμία των τίτλων, εφόσον ο Kasel δεν διέθετε κανένα ειδικό προσόν σε θέματα προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης. Στην πραγματικότητα, στο στάδιο της διαδικασίας προαγωγής, η ιθαγένεια απετέ-

λεσε παράγοντα όχι προτίμησης, αλλά αποκλεισμού όλων των υποψηφίων, όπως αυτό επιβεβαιώνεται με τα απορριπτικά έγγραφα των υποψηφιοτήτων των μη λουξεμβούργιων υπαλλήλων.

Όσον αφορά την κατάχρηση εξουσίας, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η κατάχρηση εξουσίας προκύπτει από το γεγονός ότι η επίδικη θέση είχε επιφυλαχθεί όχι μόνο σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους, αλλά επιπλέον σε συγκεκριμένο πρόσωπο, πριν ακόμη κινηθεί η εν λόγω διαδικασία. Προς στήριξη της θέσης του, προσκομίζει κατάλογο ενδείξεων που όλες είναι, κατά την άποψή του, πρόσφορες και ουσιώδεις:

— Η υποψηφιότητα δεκατεσσάρων μη λουξεμβούργιων υπαλλήλων Α 3 απορρίφθηκε χωρίς καμιά εκτίμηση των προσόντων τους για λόγους αποκλειστικά ιθαγένειας·

— αντίθετα, η αίτηση του μόνου λουξεμβούργιου υποψηφίου απορρίφθηκε για λόγους που αναφέρονται στις ειδικές του γνώσεις και πείρα, ενώ υποστηρίζεται τώρα ότι για την επίδικη θέση οι ειδικές γνώσεις και πείρα δεν έχουν καμιά σημασία·

— δύο από τους υπαλλήλους, των οποίων η υποψηφιότητα απορρίφθηκε, έχουν προαχθεί κατά την ίδια περίοδο στο βαθμό Α 2, πράγμα που αποδεικνύει ότι στην πραγματικότητα διέθεταν όλα τα αναγκαία προσόντα για να καταλάβουν θέση του βαθμού αυτού· εντούτοις, έλαβαν το ίδιο «τυποποιημένο» έγγραφο όπως και οι άλλοι, με το οποίο απορρίφθηκε η υποψηφιότητά τους, πράγμα που φανερώνει ότι δεν έγινε καμιά συγκεκριμένη εξέταση των υποψηφιοτήτων·

— η ΑΔΑ δεν γνωστοποίησε την κένωση της επίδικης θέσης στο προσωπικό των άλλων κοινοτικών οργάνων·

— ο Kasel δεν έχει καν τα προσόντα που απαιτούσε η ανακοίνωση κενής θέσης και αυτό αναγνωρίστηκε σιωπηρά από το ίδιο το καθού·

— το Συμβούλιο, αναφέροντας με το υπόμνημα αντικρούσεώς του ότι οι υποψηφιότητες των υπαλλήλων Α 3 είχαν εξεταστεί «κατά το μέτρο που ήταν αναγκαίο», παραδέχτηκε ότι η εξέταση αυτή είχε γίνει μόνο «για τους τύπους»·

— το πληροφοριακό δελτίο του Agence Europe ανακοίνωσε την είδηση του διορισμού του Kasel πριν ακόμη περατωθεί η διαδικασία προαγωγής και όταν ο Kasel δεν ήταν ακόμη σε θέση να υποβάλει την υποψηφιότητά του·

— με το υπηρεσιακό του σημείωμα της 15ης Φεβρουαρίου 1982, ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου ανέφερε, κατά τρόπο πολύ χαρακτηριστικό, ότι «στο μέλλον» διαβεβαίωνε ότι δεν θα υπήρχε παρέκκλιση από τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθείται για το διορισμό των υπαλλήλων Α 2·

— από τα πρακτικά της συνεδρίασης του Συμβουλίου της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1980 προκύπτει ότι μετά το διορισμό του νέου γενικού γραμματέα του Συμβουλίου (Δανού στη θέση που κατείχε προηγουμένως ένας Λουξεμβούργιος), είχε δοθεί στον αντιπρόσωπο του Λουξεμβούργου η υπόσχεση «αντιστάθμισης ... στο άμεσο μέλλον»·

— από συνέντευξη που είχε δώσει σε μια εφημερίδα ο Dondelinger, μόνιμος αντιπρόσωπος του Λουξεμβούργου στις Ευρωπαϊκές Κοινότητες, προκύπτει ότι ο διορισμός του Kasel είχε ακριβώς απο-

φασιστεί στο πλαίσιο της εν λόγω «αντιστάθμισης»·

— η συζήτηση με το γενικό γραμματέα του Συμβουλίου, την οποία είχαν ζητήσει στις 8 Ιουλίου οι εκπρόσωποι είκοσι υπαλλήλων Α 3 της γενικής γραμματείας προκειμένου να συνηγορήσουν υπέρ του διορισμού υπαλλήλου που υπηρετούσε στο Συμβούλιο, πραγματοποιήθηκε μόλις στις 10 Σεπτεμβρίου, την ίδια ημέρα που είχε ανακοινωθεί ο διορισμός του Kasel.

Το *Συμβούλιο* αντιτάσσει, με την απάντησή του, ότι αν πραγματικά η ιθαγένεια αποτελούσε το μόνο κριτήριο επιλογής για το διορισμό στην επίδικη θέση, ο Λουξεμβούργιος που περιλαμβανόταν μεταξύ των δεκαπέντε υποψηφίων θα είχε διοριστεί, πράγμα που δεν έγινε, αφού η υποψηφιότητά του απορρίφθηκε λόγω της ανεπάρκειας των επαγγελματικών του προσόντων. Εξάλλου, οι άλλες δεκατέσσερις υποψηφιότητες απορρίφθηκαν όχι μόνο για λόγους συναφείς με την ιθαγένεια, αλλά και βάσει της εκτίμησης των υποψηφίων. Σχετικά, η ερμηνεία των εγγράφων της 31ης Ιουλίου 1981 που υποστηρίζει ο προσφεύγων είναι αδικαιολόγητη και αυθαίρετη.

Το καθού επαναλαμβάνει, επιπλέον, ότι ο Kasel διαθέτει τις απαιτούμενες τεχνικές γνώσεις για την επίδικη θέση, ενώ αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση του προσφεύγοντος. Επικαλούμενο και πάλι την ευρεία διακριτική εξουσία εκτίμησης που διαθέτει η ΑΔΑ όσον αφορά τα ατομικά προσόντα των υπαλλήλων που διορίζει, υπό τη μόνη επιφύλαξη του συμφέροντος της υπηρεσίας και της προφανώς πεπλανημένης εκτίμησης, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι αρκεί η σύγκριση των τίτλων και της επαγγελματικής πείρας του Kasel και του προσφεύγοντος για να διαπιστωθεί ότι δεν έχει γίνει καμιά προφανώς πεπλανημένη εκτίμηση.

Όσον αφορά την αιτίαση της κατάχρησης εξουσίας, το Συμβούλιο αντιτάσσει τον άσχετο χαρακτήρα και την ανεπάρκεια των ενδείξεων που προβάλλει ο προσφεύγων. Ιδίως, καμιά μομφή μεροληψίας δεν μπορεί να διατυπωθεί κατά του Συμβουλίου βάσει των αποφάσεων που ελήφθησαν στις 15 και 16 Σεπτεμβρίου 1980. Το δημοσίευμα του Agence Europe αποκαλύπτει είτε αδιακρισία είτε την ευχή ορισμένων, αλλά δεν αποδεικνύει κατά κανένα τρόπο την ύπαρξη κατάχρησης εξουσίας. Οι δηλώσεις του Dondelinger στο λουξεμβουργιανό τύπο δεσμεύουν μόνο τον ίδιο· εν πάση περιπτώσει, θα έπρεπε να εκτιμηθούν στο πλαίσιο της εσωτερικής πολιτικής, στο οποίο έγιναν· οπωσδήποτε, δεν αποδεικνύουν ότι η αποκατάσταση της γεωγραφικής ισορροπίας επετεύχθη χωρίς να τηρηθεί η απαίτηση της ύπαρξης «προσόντων» του προσώπου, το οποίο διορίστηκε στην επίδικη θέση. Τέλος, το υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα, της 15ης Φεβρουαρίου 1982, κατά κανένα τρόπο δεν συνεπάγεται αναγνώριση ότι έγινε παρέκκλιση κατά το διορισμό του Kasel.

*Επί του τέταρτου λόγου*

Ο *προσφεύγων* υποστηρίζει ότι η απορριπτική απόφαση επί της ένστασής του παραβαίνει το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το οποίο προβλέπει ότι κάθε απόφαση που προκαλεί βλάβη πρέπει να είναι αιτιολογημένη. Στην προκειμένη περίπτωση, η απάντηση σε ένσταση, που είναι λεπτομερώς θεμελιωμένη τόσο από πραγματική όσο και από νομική άποψη και που καλύπτει δεκαπέντε περίπου σελίδες, με ισχυρισμούς μερικών γραμμών μόνο, καθώς και ο χαρακτηρισμός της εξέτασής

της με τη λέξη «εμπεριστατωμένη», είναι εντελώς ανεπαρκής. Πραγματικά, η αιτιολογία αυτή δεν επιτρέπει κανένα δικαστικό έλεγχο, ενώ κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου ο σκοπός της υποχρέωσης αιτιολογήσεως είναι, συγχρόνως, να επιτρέπει στον ενδιαφερόμενο να εκτιμά αν η απόφαση είναι πλημμελής ώστε να μπορεί να αμφισβητεί τη νομιμότητά της και να καθιστά δυνατό το δικαστικό έλεγχο.

Το *Συμβούλιο* αντιτάσσει ότι η ΑΔΑ δεν έχει υποχρέωση να αντικρούει αναλυτικά όλα τα επιχειρήματα που περιλαμβάνονται στις ενστάσεις, και ότι η υπόμνηση του διακριτικού χαρακτήρα της απόφασης και της μεγάλης ελευθερίας εκτίμησης που διαθέτει στον τομέα αυτό αρκεί για την τήρηση της υποχρέωσης αιτιολογίας. Εν πάση περιπτώσει, η συντομία της αιτιολογίας δεν εμπόδισε να γίνει «εμπεριστατωμένως» εξέταση της ένστασης του προσφεύγοντος.

Το καθού προσθέτει εξάλλου ότι, κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αιτιολογήσει τις αποφάσεις προαγωγής έναντι των υποψηφίων που δεν έχουν προαχθεί, διότι τα στοιχεία της αιτιολογίας αυτής περικλείουν τον κίνδυνο να μπορούν να θλάψουν τους υποψήφιους ή τουλάχιστον μερικούς από αυτούς. Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για τις απορριπτικές αποφάσεις επί των ενστάσεων που υποβάλλονται κατά αποφάσεων διορισμού.

Ο *προσφεύγων* αντιτάσσει ότι, περιοριζόμενο να απαντήσει ότι η απόφαση που έχει ληφθεί «εμπίπτει στο πλαίσιο της ευρείας διακριτικής εξουσίας και της μεγάλης ελευθερίας λήψης αποφάσεων που διαθέτει η αρχή στον τομέα αυτό», το Συμβούλιο διατύπωσε απλώς μια γενική αρχή, η οποία στερείται οποιασδήποτε συγκεκριμένης σχέσης με τη συγκεκριμένη περίπτωση και, επομένως, παρέλειψε να αιτιολογήσει την απόφασή της, καθόσον η απάντηση αυτή δεν επιτρέπει να γίνει γνωστό αν η απόρριψη της ένστασης είναι θάσιμη ή είναι πλημμελής ώστε να μπορεί να αμφισθητηθεί η νομιμότητά της. Εξάλλου, η αιτιολογία είναι υποχρεωτική για κάθε απόφαση που αφορά ένσταση· αυτό συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 91, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, κατά το οποίο, σε περίπτωση που λαμβάνεται ρητή απορριπτική απόφαση μετά τη σιωπηρή απόφαση, αλλά εντός της προθεσμίας άσκησης της προσφυγής η προθεσμία προσφυγής αρχίζει εκ νέου. Η εξήγηση της εν λόγω διάταξης έγκειται στο ότι, εφόσον η ρητή απόφαση πρέπει πάντοτε να είναι αιτιολογημένη, δίδεται νέα προθεσμία στον ενδιαφερόμενο για να εξετάσει την αιτιολογία αυτή και να αποφασίσει, θάσει αυτής, αν θα ασκήσει ή όχι προσφυγή.

Το *Συμβούλιο* αντιτάσσει ότι στην προκειμένη περίπτωση προκύπτει σαφώς από την αιτιολογία, μολονότι σύντομη, της απορριπτικής απόφασης, ότι η ΑΔΑ, εκτιμώντας κατά διακριτική εξουσία το συμφέρον της υπηρεσίας, θεώρησε ότι ο διορισμός του Kasel ήταν αυτός που ανταποκρινόταν καλύτερα στις απαιτήσεις της υπηρεσίας, καθόσον αφορούσε πρόσωπο που διέθετε την ικανότητα να ασκεί τα επίδικα καθήκοντα και καθιστούσε συγχρόνως δυνατή την αποκατάσταση της γεωγραφικής ισορροπίας που είχε προς στιγμή διαταραχθεί.

## IV — Απαντήσεις στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου

Στις ερωτήσεις που του έθεσε το Δικαστήριο, το Συμβούλιο απάντησε ως εξής:

α) Η ανακοίνωση στο προσωπικό 83/81, καθώς και τα σχετικά διορθωτικά, διαθιβάστηκαν (όπως εξάλλου κάθε ανακοίνωση

στο προσωπικό που αφορά κενές θέσεις στις υπηρεσίες του Συμβουλίου) στους διοικητικούς προϊσταμένους των άλλων κοινοτικών οργάνων. Εκλαμβάνοντας ότι οι διοικητικοί προϊστάμενοι θεώρησαν τη διαβίβαση αυτή ως σιωπηρή αίτηση ανάρτησης στον πίνακα ανακοινώσεων και, κατά συνέπεια, αναρτώντας πραγματικά την ανακοίνωση των κενών θέσεων, η κενή θέση γνωστοποιήθηκε στους υπαλλήλους των άλλων οργάνων. Πάντως, στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν έγινε δημοσίευση της ανακοίνωσης διυπηρεσιακής μετάταξης. Σχετικά, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι ανακοινώσεις διυπηρεσιακής μετάταξης, όταν αυτές γίνονται, έχουν γενικά ως αποτέλεσμα τη μη υποβολή ή την υποβολή ελάχιστων υποψηφιοτήτων εκ μέρους των υπαλλήλων των άλλων κοινοτικών οργάνων.

6) Η πρώτη ανακοίνωση κενών θέσεων απευθυνόταν μόνο στους υπαλλήλους με βαθμό Α 2. Με τη δημοσίευση του διορθωτικού που έδινε τη δυνατότητα στους υπαλλήλους με βαθμό Α 3 να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους για την εν λόγω θέση, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή διατύπωνε και την επιθυμία να εξετάσει τις δυνατότητες κατάληψης της θέσης με προαγωγή. Εξάλλου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι πραγματικά κανένας υπάλληλος με βαθμό Α 2 δεν είχε εκδηλώσει το ενδιαφέρον του, ενώ 17 υπάλληλοι με βαθμό Α 3 ανταποκρίθηκαν στην εν λόγω δημοσίευση. Λόγω της δημοσίευσης του εν λόγω διορθωτικού έπρεπε να παραταθεί η προθεσμία υποβολής των αιτήσεων.

γ) Δεν υπάρχει τεκμηρίωση που να αφορά τη συγκριτική εξέταση των επαγγελματικών προσόντων των υποψηφίων. Η διοικητική αρχή τήρησε τις αρχές που έχει καθορίσει το Δικαστήριο, ιδίως με την απόφασή του της 11ης Μαΐου 1978 στην υπόθεση 34/79, Recueil σ. 1112, κατά τις οποίες

όσον αφορά την πρόσληψη και την απομάκρυνση από την υπηρεσία των υπαλλήλων Α 1 και Α 2, η διοίκηση διαθέτει ευρεία διακριτική εξουσία, η οποία συνεπάγεται μεγάλη ελευθερία λήψης αποφάσεων τόσο ως προς τις αντικειμενικές ανάγκες της υπηρεσίας όσο και ως προς τα ατομικά προσόντα των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, και την εμπεριστατωμένη εξέταση των στοιχείων της υπόθεσης.

δ) Μπροστά στο θόρυβο που προκάλεσε σε ορισμένους ο διορισμός του Kasel, ο γενικός γραμματέας θέλησε απλώς, με το έγγραφό του της 15ης Φεβρουαρίου 1982 και για να ηρεμήσουν τα πνεύματα όλων, να επιβεβαιώσει τη γενική του στάση και να διαβεβαιώσει ότι δεν θα παρέκκλινε από την εφαρμογή των εφαρμοστέων κανόνων στο θέμα αυτό.

## V — Προφορική διαδικασία

Στη συνεδρίαση της 20ής Ιανουαρίου 1983, ο προσφεύγων, εκπροσωπούμενος από το δικηγόρο Lebrun, και το Συμβούλιο, εκπροσωπούμενο από τους δικηγόρους Dalcq και Grossman, ανέπτυξαν προφορικά τις παρατηρήσεις τους. Κατά τη συνεδρίαση, ο εκπρόσωπος του προσφεύγοντος προσκόμισε ένα νέο στοιχείο και το Δικαστήριο ζήτησε από το Συμβούλιο να προσκομίσει αμελλητί άλλα στοιχεία και να διευκρινίσει γραπτώς ποια ήταν η διαδικασία που ακολουθήθηκε κατά τον επίδικο διορισμό.

Το Συμβούλιο ανταποκρίθηκε στις αιτήσεις αυτές την 1η Φεβρουαρίου 1983, προσκομίζοντας ένα φάκελο εγγράφων που περιείχε, μεταξύ άλλων, ένα υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα, καθώς και τις αιτήσεις υποψηφιότητας που διαβίβασε στο γενικό γραμματέα ο διευθυντής προσωπικού και διοίκησης. Ο φάκελος αυτός γνωστοποιήθηκε και στον προσφεύγοντα, ο

οποίος υπέβαλε στις 17 Φεβρουαρίου 1983 σύντομες παρατηρήσεις επί των νέων αυτών στοιχείων της υπόθεσης.

Ο γενικός εισαγγελέας ανάπτυξε τις προτάσεις του στη συνεδρίαση της 10ης Μαρτίου 1983.

## Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 10 Μαρτίου 1982, ο Bernhard Schloh, υπάλληλος του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων με βαθμό Α 3, άσκησε προσφυγή, με την οποία ζητεί να ακυρωθεί: α) η απορριπτική απόφαση επί της υποψηφιότητάς του για τη θέση διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης υπαλλήλων (ΓΔ Α, Διεύθυνση ΙΙΙ), που του κοινοποιήθηκε την 31η Ιουλίου 1981· β) η απόφαση της 11ης Σεπτεμβρίου 1981, περί διορισμού στην εν λόγω θέση του J. J. Kasel και γ) η απορριπτική απόφαση επί της ενστάσεώς του της 12ης Οκτωβρίου 1981, που του κοινοποιήθηκε με υπηρεσιακά σημειώματα της 18ης Δεκεμβρίου 1981 και της 15ης Φεβρουαρίου 1982.

2 Η επίδικη κενή θέση, που δημιουργήθηκε πρόσφατα, γνωστοποιήθηκε στους υπαλλήλους του Συμβουλίου με την ανακοίνωση 83/71 F του γενικού διευθυντή της διοίκησης, της 17ης Ιουνίου 1981. Η ανακοίνωση αυτή τροποποιήθηκε με δύο «διορθωτικά»: το διορθωτικό 86/81 F της 2ας Ιουλίου 1981, με το οποίο επεκτάθηκε στο προσωπικό που ανήκε στο βαθμό Α 3 η δυνατότητα υποβολής υποψηφιότητας και το διορθωτικό αριθ. 94/81 F της 6ης Ιουλίου 1981, με το οποίο μετατέθηκε η τελευταία ημερομηνία υποβολής υποψηφιοτήτων από τις 8 στις 22 Ιουλίου 1981.

3 Σύμφωνα με όσα διευκρίνισε το Συμβούλιο κατά τη διαδικασία, οι εν λόγω ανακοινώσεις διαβιβάστηκαν στους διοικητικούς προϊσταμένους των άλλων κοινοτικών οργάνων, χωρίς όμως να ζητηθεί να γνωστοποιηθούν στους ενδιαφερόμενους υπαλλήλους. Εν πάση περιπτώσει, είναι δεδομένο ότι εν προκειμένω δεν έγινε επίσημη δημοσίευση ανακοίνωσης διυπηρεσιακής μετάταξης.

4 Ο προσφεύγων, δεκαέξι υπάλληλοι του Συμβουλίου με βαθμό Α 3 — μεταξύ των οποίων ένας υπάλληλος λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, ο Feipel — και ο Kasel, έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό Α 3, υπέβαλαν υποψηφιότητα εντός της καθορισμένης προθεσμίας. Μια υποψηφιότητα είχε υποβληθεί εκπρό-

θεσμα από άλλο υπάλληλο του Συμβουλίου. Ο γενικός γραμματέας του Συμβουλίου, υπό την ιδιότητά του ως ΑΔΑ [αρμόδια για τους διορισμούς αρχή], απέρριψε με έγγραφα της 31ης Ιουλίου 1981 όλες τις υποψηφιότητες των υπαλλήλων του Συμβουλίου.

5 Τα έγγραφα που απεστάλησαν στους μη λουξεμβούργιους υποψήφιους είναι ίδια και περιλαμβάνουν, προς στήριξη της απόρριψης των υποψηφιοτήτων, την ακόλουθη αιτιολογία:

«... Πραγματικά, για την κατάληψη της θέσης αυτής, είμαι υποχρεωμένος να λάβω υπόψη όχι μόνο τις γνώσεις και την επαγγελματική πείρα που απαιτούνται για τη διευθυντική αυτή θέση, αλλά και τη διατήρηση κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας.»

Αντίθετα, στο έγγραφο που απεστάλη στον Feipel, υπάλληλο λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, η αιτιολογία της απόρριψης έχει ως εξής:

«... Πραγματικά, η επιλογή του υποψηφίου για τη θέση αυτή εξαρτάται, εκτός από την τήρηση κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας, από την ύπαρξη ειδικών γνώσεων και επαγγελματικής πείρας αναγκαίων για τη διευθυντική αυτή θέση. Γνωρίζοντας την εξέλιξη της σταδιοδρομίας σας, θεωρώ ότι οι ειδικές σας γνώσεις και πείρα δεν ανταποκρίνονται στα καθήκοντα της διευθυντικής θέσης που αναφέρεται παραπάνω.»

6 Η υποψηφιότητα του Feipel συνοδευόταν από ένα «επεξηγηματικό σημείωμα» με το οποίο παραπονούνταν ότι το Συμβούλιο είχε επιφυλάξει τη θέση που είχε πρόσφατα δημιουργηθεί σε ένα λουξεμβούργιο υπάλληλο, του οποίου το όνομα ήταν ήδη γνωστό. Το παράπονο αυτό είχε ως εξής:

«Όπως και οι συνάδελφοί μου Α3 υποβάλλω την υποψηφιότητά μου χωρίς αυταπάτες και με μοναδικό σκοπό να μην μπορεί να μου λεχθεί αργότερα: ελλείψει υποψηφιοτήτων μεταξύ των υπαλλήλων της γενικής γραμματείας υποχρεωθήκαμε να προσφύγουμε σε κάποιον εκτός της γραμματείας.

Πραγματικά, γνωρίζω πολύ καλά, καθώς και όλοι οι συνάδελφοί μου Α 3, ότι η «κενή» θέση Α 2 που προκηρύχθηκε με την προαναφερόμενη ανακοίνωση θα καταληφθεί με τη μέθοδο του «αλεξιπτωτισμού» από λουξεμβούργιο υπάλληλο. Είναι γνωστό το όνομα, το βιογραφικό σημείωμα και η σημερινή του θέση. Δεν θέλω να επιχειρηματολογήσω ούτε ως προς την ηλικία του, ούτε ως προς τα προσόντα του γενικά, αλλά να διαπιστώσω τουλάχιστον ένα πράγμα: κατά τη διάρκεια της σύντομης σταδιοδρομίας του δεν ασχολήθηκε ποτέ με προβλήματα προϋπολογισμού.»

7 Τρεις μέρες πριν από την αποστολή των εγγράφων, με τα οποία απορρίφθηκαν οι υποψηφιότητες των υπαλλήλων, το δελτίο του Agence Europe της 27ης-28ης Ιουλίου δημοσίευε την ακόλουθη πληροφορία:

«... Ο αναπληρωτής προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου, J. J. Kasel, θα εγκαταλείψει εξάλλου τις υπηρεσίες της Επιτροπής το Σεπτέμβριο για να αναλάβει τη διεύθυνση της γραμματείας του Συμβουλίου.»

8 Πραγματικά, με την απόφαση 817/81 της 11ης Σεπτεμβρίου 1981, η οποία ελήφθη βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων, η ΑΔΑ διόρισε στην κενή θέση τον J. J. Kasel, λουξεμβουργιανής ιθαγένειας, ηλικίας 35 ετών, ο οποίος, από τις 6 Ιανουαρίου 1981, υπηρετούσε στην Επιτροπή ως έκτακτος υπάλληλος με βαθμό Α3 και με καθήκοντα αναπληρωτή προϊσταμένου στο ιδιαίτερο γραφείο του προέδρου της Επιτροπής. Κατά την προφορική διαδικασία προέκυψε ότι ο Kasel υπέβαλε την υποψηφιότητά του, που έφερε ημερομηνία 9 Ιουλίου, στις 13 Ιουλίου 1981. Η υποψηφιότητα αυτή υποβλήθηκε, υπό μορφή επιστολής, απευθείας προς το γενικό γραμματέα.

9 Ο προσφεύγων και έντεκα άλλοι υπάλληλοι, συνεπεία της απορρίψεως της υποψηφιότητάς τους και του διορισμού του Kasel, υπέβαλαν στις 15 Οκτωβρίου 1981, ατομικές ενστάσεις βάσει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης. Ειδικότερα, με την ένστασή του ο προσφεύγων παραπονείται ότι ο διορισμός του Kasel δεν είναι παρά η συνέπεια πολιτικών συμφωνιών «αντιστάθμισης» που έγιναν κατά την 655η συνεδρίαση του Συμβουλίου στις 15 και 16 Σεπτεμβρίου 1980 με την ευκαιρία της αποχώρησης λόγω συνταξιοδότησης του γενικού γραμματέα, ο οποίος ήταν λουξεμβουργιανής ιθαγένειας. Οι ενστάσεις απορρίφθηκαν με ομοιόμορφες αποφάσεις της ΑΔΑ, της 18ης Δεκεμβρίου 1981, διατυπωμένες ως εξής:

«Η διοικητική σας ένσταση της 15ης Οκτωβρίου 1981 επέσυρε όλη την προσοχή μου. Μετά από εμπεριστατωμένη εξέταση, δεν είμαι σε θέση να ανακαλέσω την απόφαση που έχω λάβει. Η απόφαση αυτή εμπίπτει στο πλαίσιο της ευρείας διακριτικής εξουσίας και της μεγάλης ελευθερίας απόφασης που απολαύει η αρχή στον τομέα αυτό. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε είναι εξάλλου όμοια με εκείνη που ακολουθήθηκε για τους περισσότερους από τους διορισμούς στους βαθμούς Α 1 και Α 2 στο Συμβούλιο.»

10 Κατά τον προσφεύγοντα, τα έγγραφα αυτά προκάλεσαν εντονότατες διαμαρτυρίες, ιδίως λόγω της τελευταίας φράσης που δεν ανταποκρινόταν στην πραγματικότητα, διότι η πλήρωση των θέσεων Α 2 με προαγωγή ή εσωτερικό διαγωνισμό αποτελεί τον κανόνα στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου. Υπό τις συνθήκες αυτές έγινε μία συνάντηση μεταξύ της ΑΔΑ και των ενδιαφερόμενων υπαλλήλων στις 5 Φεβρουαρίου 1982· στις 15 Φεβρουαρίου, ο γενικός γραμματέας απέστειλε στους ενδιαφερόμενους υπαλλήλους υπηρεσιακό σημείωμα που περιέχει, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«... επιθυμώ να σας γνωρίσω ότι η τελευταία φράση του προαναφερόμενου υπηρεσιακού μου σημειώματος δεν αποτελούσε παρά σχόλιο στην απόφαση που διατυπώθηκε στην προηγούμενη περίοδο και κατά συνέπεια δεν αποτελεί μέρος της καθαυτό απόφασης. Μπορείτε επομένως να τη θεωρήσετε χωρίς αντικείμενο.

Για το μέλλον επιθυμώ να σας διαβεβαιώσω, όπως το έπραξα στην έκθεσή μου της 5ης Φεβρουαρίου 1981, ότι για την περίοδο της θητείας μου ως γενικού γραμματέα, δεν έχω καθόλου την πρόθεση να αποκλίνω από τις διαδικασίες που πρέπει να ακολουθούνται στη περίπτωση διορισμών υπαλλήλων στο βαθμό Α 2.»

11 Τέλος, όσον αφορά την εξέλιξη της διαδικασίας πρόσληψης με βάση την προαναφερόμενη ανακοίνωση κενής θέσης, πρέπει να υπομνηστεί ότι το Συμβούλιο, με υπηρεσιακό σημείωμα της 31ης Ιανουαρίου 1983, προσκόμισε, κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου, το φάκελο των υποψηφιοτήτων και ένα υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα με ίδια ημερομηνία, που είναι διατυπωμένο ως εξής:

«Οι αιτήσεις των 17 υποψηφίων που υπηρετούν στο Συμβούλιο, οι οποίες υποβλήθηκαν εντός της καθορισμένης προθεσμίας, εξετάστηκαν κατά τη συνεδρίαση της 15ης Ιουλίου 1981 στην οποία συμμετείχαν, εκτός από μένα, ο γενικός διευθυντής διοίκησης, ο υπεύθυνος για θέματα προσωπικού διευθυντής, και ο προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου.

Εξετάστηκε ομοίως, στις 24 Ιουλίου 1981, η υποψηφιότητα ενός υπαλλήλου του Συμβουλίου, που είχε υποβληθεί μετά την καθορισμένη προθεσμία.

Βάσει της ανωτέρω αναφερόμενης συγκριτικής εξέτασης έκρινα ότι κανένας από τους υποψηφίους δεν έπρεπε να διοριστεί.

Μετά την ημερομηνία αυτή δεν ελήφθησαν άλλες υποψηφιότητες για την εν λόγω θέση.

Η απόφασή μου ανακοινώθηκε γραπτώς στο γενικό διευθυντή διοίκησης στις 24 Ιουλίου 1981.»

12 Υπό τις περιστάσεις που αναφέρονται ανωτέρω ο Schloh άσκησε την προσφυγή του, προς στήριξη της οποίας προβάλλει τους ακόλουθους λόγους:

1) Το Συμβούλιο, εφόσον δεν γνωστοποίησε την επίδικη κενή θέση στο προσωπικό των άλλων κοινοτικών οργάνων, παρέβη τα άρθρα 29, παράγραφος 1, στοιχείο γ, και 4, παράγραφος 3, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

2) Το Συμβούλιο παρέβη επίσης το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσο διόρισε πρόσωπο εκτός των κοινοτικών οργάνων, ενώ δεν είχε τα αναγκαία προσόντα για την υπό πλήρωση θέση ή, τουλάχιστον, είχε προσόντα κατώτερα από εκείνα των «εσωτερικών» υποψηφίων.

3) Το Συμβούλιο παρέβη εξάλλου το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσον είχε επιφυλάξει την επίδικη θέση σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους· επίσης η ΑΔΑ υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας, καθόσο επιφύλαξε τη θέση σε συγκεκριμένο πρόσωπο, πριν ακόμη κινηθεί η διαδικασία πλήρωσης της θέσης.

4) Τέλος, το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 25, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, καθόσο η απορριπτική απόφαση επί της διοικητικής ενστάσεως του προσφεύγοντος δεν ήταν επαρκώς αιτιολογημένη.

Επί του παραδεκτού του πρώτου λόγου

13 Το Συμβούλιο προέβαλε ένσταση απαραδέκτου ως προς τον πρώτο λόγο, υποστηρίζοντας ότι ο προσφεύγων δεν έχει συμφέρον να παραπονείται ότι η επίδικη θέση δεν γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό των άλλων κοινοτικών οργάνων εκτός από το Συμβούλιο, εφόσον πρόκειται για παράλειψη που δεν του προκαλεί βλάβη.

14 Η ένσταση είναι βάσιμη. Ακόμη κι αν — όπως παρατηρεί ο προσφεύγων — το καθήκον των κοινοτικών οργάνων να τηρούν τι σχετικές διατάξεις περί προσλήψεων ανταποκρίνεται στο γενικό συμφέρον, ο προσφεύγων δεν νομιμοποιείται να προσφεύγει υπέρ του νόμου ή των κοινοτικών οργάνων και δεν μπορεί να προβάλλει, προς στήριξη προσφυγής ακύρωσης διορισμού, παρά μόνο αιτιάσεις που τον αφορούν ατομικά. Επομένως, ο λόγος αυτός πρέπει να κριθεί ως απαράδεκτος.

Επί των άλλων λόγων

15 Με το δεύτερο λόγο ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η προσφυγή στην εξαιρετική διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης για τους διορισμούς στους βαθμούς Α 2 και Α 1 συνεπάγεται ότι όποιος διορίζεται κατόπιν διαδικασίας διαφορετικής από διαγωνισμό, χωρίς να υπηρετεί σε κοινοτικό όργανο πρέπει να έχει τουλάχιστον τα ίδια προσόντα με εκείνα των υπηρετούντων υπαλλήλων, οι οποίοι έχουν τα προσόντα προαγωγής στην επίδικη θέση. Το Συμβούλιο δεν τήρησε τους κανόνες αυτούς, εφόσον το πρόσωπο που διορίστηκε ήταν «εκτός Κοινοτήτων» αφού δεν είχε την ιδιότητα του μόνιμου υπαλλήλου και δεν διέθετε τα απαιτούμενα προσόντα, όπως προβλεπόταν με την ανακοίνωση της επίδικης κενής θέσης και δέχτηκε σιωπηρά η ΑΔΑ με τα απορριπτικά έγγραφα των «εσωτερικών» υποψηφιοτήτων. Η έλλειψη προσόντων του Kasel αποδεικνύεται από το βιογραφικό του σημείωμα που δημοσίευσε η διοίκηση του Συμβουλίου.

16 Με τον τρίτο λόγο, που είναι απόλυτα συναφής με το δεύτερο, ο προσφεύγων καταγγέλλει, πρώτον, την παράβαση του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ιδίως του τελευταίου εδαφίου, εφόσον η ΑΔΑ είχε εκ των προτέρων επιφυλάξει την κενή θέση σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους μέλους, ήτοι του Λουξεμβούργου. Πραγματικά, στο πλαίσιο της «αντιστάθμισης» που το Συμβούλιο είχε υποσχεθεί στον αντιπρόσωπο του Μεγάλου Δουκάτου κατά τη συνεδρίαση του Συμβουλίου της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1980, η θέση που δημιουργήθηκε πρόσφατα είχε επιφυλαχθεί στον Kasel. Όμως, καίτοι είναι αλήθεια ότι βάσει της πρώτης παραγράφου του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης η πρόσληψη των υπαλλήλων πρέπει επίσης να αποβλέπει στο να εξασφαλίζεται η ευρύτερη γεωγραφική κατανομή μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών και υπό την έννοια αυτή η μέριμνα «αντιστάθμισης» για το Λουξεμβούργο λόγω της απώλειας μιας διευθυντικής θέσης στη γραμματεία του Συμβουλίου μπορεί να δικαιολογείται, είναι εξίσου αλήθεια ότι το άρθρο 27, τελευταία παράγραφος, ορίζει ότι καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους συγκεκριμένου κράτους μέλους. Εν προκειμένω, η ΑΔΑ επιφύλαξε τη θέση που είχε δημιουργηθεί πρόσφατα σε λουξεμβούργιο υπήκοο, αυτό δε πριν ακόμη κινηθεί η διαδικασία προς πλήρωση της θέσης αυτής. Επιπλέον, ο προσφεύγων προβάλλει, σχετικά με την πρώτη παράγραφο του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ότι κατά την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το γεωγραφικό κριτήριο δεν μπορεί να αποτελέσει παράγοντα προτίμησης παρά μόνο στην περίπτωση υποψηφίων που έχουν προδήλως ισοδύναμα προσόντα. Αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, εφόσον,

αφενός τα προσόντα του Kasel είναι κατώτερα από εκείνα των «εσωτερικών» υποψηφίων, αφετέρου δε, αφού η διαδικασία προς πλήρωση της κενής θέσης είχε κινηθεί βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ο Kasel δεν μπορούσε κατά τη φάση αυτή να είναι υποψήφιος, εφόσον δεν είχε την ιδιότητα του μόνιμου υπαλλήλου.

17 Δεύτερον, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ΑΔΑ όχι μόνον είχε επιφυλάξει την κενή θέση σε λουξεμβούργιο υπήκοο, αλλά προόριζε τη θέση, πριν ακόμη κινηθεί η διαδικασία προς πλήρωσή της, σε ορισμένο πρόσωπο, δηλαδή τον Kasel, χωρίς να λάβει υπόψη την ικανότητα και τα προσόντα του. Ως εκ τούτου, η ΑΔΑ υπέπεσε σε κατάχρηση εξουσίας. Προς στήριξη της άποψής του, ο προσφεύγων προσκομίζει δέσμη ενδείξεων, όλες κατ' αυτόν πρόσφορες και ουσιώδεις, που αποδεικνύουν την καταγγελλόμενη παρανομία.

18 Το Συμβούλιο αντιτάσσει, πρώτον, ότι ο Kasel, όχι μόνο δεν στερείται τα απαιτούμενα προσόντα για την επίδικη θέση, αλλά αντιθέτως είναι ιδιαίτερα κατάλληλος για να καταλάβει τη θέση αυτή λόγω των ακαδημαϊκών του τίτλων, καθώς και της πείρας που απέκτησε στις προηγούμενες θέσεις του. Επιπλέον, προβάλλει ότι ο Kasel, κατά το χρόνο του διορισμού του, ήταν από αρκετούς μήνες έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής με βαθμό Α 3, και επομένως δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι ήταν «εκτός των κοινοτικών οργάνων».

19 Δεύτερον, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι ο διορισμός στο βαθμό Α 2 που γίνεται, όπως στην προκειμένη περίπτωση, βάσει του άρθρου 29, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, δεν απαιτεί ειδικά τεχνικά προσόντα, αλλά «διευθυντική ικανότητα και ικανότητα σύνθεσης και επαφών πολύ υψηλού επιπέδου». Το Συμβούλιο επικαλείται εξάλλου την ευρεία διακριτική εξουσία εκτίμησης που διαθέτει η ΑΔΑ όσον αφορά τις ανάγκες της υπηρεσίας, καθώς και τα προσόντα και τις ικανότητες των προς διορισμό υπαλλήλων, ιδίως για την πρόσληψη υπαλλήλων με βαθμό Α 1 και Α 2.

20 Όσον αφορά τη δήθεν παράβαση της τελευταίας παραγράφου του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, το Συμβούλιο προβάλλει ότι κατά τη

στιγμή του επίδικου διορισμού οι λουξεμβούργιοι υπήκοοι δεν αντιπροσωπεύονταν επαρκώς στην κατηγορία Α στο Συμβούλιο και, επομένως, δεν μπορούσε να διατυπωθεί εναντίον του καμιά μομφή μεροληψίας, επειδή η απόφασή του να διορίσει τον Kasel έλαβε υπόψη τις αποφάσεις, στις οποίες κατέληξαν οι συζητήσεις κατά την 655η συνεδρίαση του Συμβουλίου, της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1980. Σχετικά, το Συμβούλιο επικαλείται τη νομολογία του Δικαστηρίου ως προς το κριτήριο προτίμησης που μπορεί να αποτελέσει η ιθαγένεια, προκειμένου να εξασφαλιστεί η γεωγραφική ισορροπία σε περίπτωση ισοτιμίας των τίτλων των υποψηφίων και, αφού επανέλαβε ότι ο Kasel διέθετε όλα τα αναγκαία προσόντα, προβάλλει ότι εναπόκειτο στην ΑΔΑ και μόνο σ' αυτήν να εκτιμήσει την εν λόγω ισοτιμία. Προς τούτο, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι τα προαναφερόμενα έγγραφα, με τα οποία απορρίφθηκαν οι υποψηφιότητες των υπαλλήλων του Συμβουλίου, δεν αναφέρονταν μόνο στο στοιχείο της γεωγραφικής ισορροπίας, αλλά και στις γνώσεις και την επαγγελματική πείρα των υποψηφίων, και ότι, επιπλέον, το πρώτο στοιχείο ελήφθη υπόψη επικουρικά σε σχέση με το δεύτερο. Τέλος, το Συμβούλιο παρατηρεί ότι η απόρριψη και της υποψηφιότητας ενός υπαλλήλου Α 3 του Συμβουλίου λουξεμβουργιανής ιθαγένειας καταδεικνύει το αβάσιμο της άποψης του προσφεύγοντος. Κατά το Συμβούλιο, στην πραγματικότητα όλες οι «εσωτερικές» υποψηφιότητες είχαν απορριφθεί λόγω της ανεπάρκειας των προσόντων των υποψηφίων.

21 Όσον αφορά την αιτίαση για κατάχρηση εξουσίας, το Συμβούλιο, αφού εξέτασε λεπτομερώς τις ενδείξεις που επικαλείται ο προσφεύγων, προβάλλει ότι δεν είναι ούτε ουσιώδεις ούτε επαρκείς και επικαλείται την ευρεία διακριτική εξουσία που διαθέτει η ΑΔΑ στον τομέα αυτό.

22 Πριν εξεταστούν τα επιχειρήματα που ανέπτυξαν οι διάδικοι, πρέπει, πρώτον, να προσδιοριστεί η νομική φύση της διαδικασίας πρόσληψης που ακολούθησε εν προκειμένω το Συμβούλιο για την πλήρωση της κενής θέσης διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης υπαλλήλων (βαθμού Α 2).

23 Το άρθρο 29, παράγραφος 1, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης ορίζει ότι για την πλήρωση των κενών θέσεων σε όργανο, η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή, αφού εξετάσει: α) τις δυνατότητες προαγωγής και μετάθεσης εντός του οργάνου, β) τις δυνατότητες οργάνωσης εσωτερικών διαγωνισμών στο όργανο, γ) τις αιτήσεις μετάταξης υπαλλήλων άλλων οργάνων των τριών Κοινοτήτων, κινεί τη διαδικασία διαγωνισμού βάσει τίτλων, κατόπιν εξετάσεων ή

βάσει τίτλων και εξετάσεων. Η παράγραφος 2, του ίδιου άρθρου ορίζει ότι για την πρόσληψη των υπαλλήλων των βαθμών Α1 και Α2, καθώς και σε εξαιρετικές περιπτώσεις για θέσεις που απαιτούν ειδικά προσόντα, μπορεί να υιοθετήσει διαδικασία πρόσληψης διάφορη από τη διαδικασία διαγωνισμών.

24 Ο προσφεύγων υποστήριξε ότι στην προκειμένη περίπτωση η διαδικασία πρόσληψης κατά την πρώτη φάση της, δηλαδή της προαγωγής υπηρετούντων υπαλλήλων, στηρίχθηκε στην παράγραφο 1, στοιχείο α, του άρθρου 29, κατά τη δεύτερη δε φάση της, δηλαδή της πρόσληψης χωρίς διαγωνισμό, στην παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου. Αντίθετα, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η διαδικασία που ακολουθήθηκε, επειδή βασίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, είναι διαφορετική από εκείνη που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του ίδιου άρθρου, αφού το Συμβούλιο για την εν λόγω θέση «θέλησε να στραφεί και προς τα άλλα κοινοτικά όργανα».

25 Προκειμένου να εκτιμηθεί η διαδικασία πρόσληψης που ακολούθησε η ΑΔΑ για την εν λόγω θέση, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ανακοίνωση κενής θέσης της 18ης Ιουνίου 1981. Η ανακοίνωση αυτή, το κύρος της οποίας δεν αμφισβητεί ο προσφεύγων και στην οποία αναφέρθηκαν όλοι οι υποψήφιοι με την αίτηση υποψηφιότητός τους, συνιστά την πράξη που, βασιζόμενη στην παράγραφο 2 του άρθρου 29 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, διέπει τη διαδικασία πρόσληψης στο σύνολό της, χωρίς να διακρίνει μεταξύ εσωτερικών υποψηφίων και υποψηφίων από τα άλλα κοινοτικά όργανα. Η διαδικασία αυτή, επειδή ήταν ανοικτή σε μεγάλο αριθμό υποψηφίων, συνεπήγετο προηγούμενη συγκριτική εξέταση των διάφορων υποψηφίων, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται με την ανακοίνωση κενής θέσης και τις αρχές που θέτει το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

26 Το άρθρο αυτό, σε συνδυασμό με το άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, ορίζει ότι για την πρόσληψη, την προαγωγή και την τοποθέτηση των υπαλλήλων του, κάθε κοινοτικό όργανο οφείλει, αφενός να καθοδηγείται από το συμφέρον της υπηρεσίας, χωρίς να λαμβάνει υπόψη την ιθαγένεια, αφετέρου δε να εξασφαλίζει προσλήψεις επί της ευρύτερης δυνατής γεωγραφικής βάσεως μεταξύ των υπηκόων των κρατών μελών των Κοινοτήτων. Το κοινοτικό όργανο συμβιβάζει τις επιταγές αυτές, όπως έκρινε το Δικαστήριο κυρίως με την απόφασή του της 6ης Μαΐου 1969 (Reinarz, 17/68, Recueil σ. 61), όταν, στην περίπτωση που οι τίτλοι των διαφόρων υποψηφίων είναι προδήλως ισότιμοι,

προστρέχει στην ιθαγένεια ως κριτήριο προτίμησης προκειμένου να διατηρήσει ή να αποκαταστήσει τη γεωγραφική ισορροπία· αλλά, σε κάθε άλλη περίπτωση, η αναγκαιότητα θεραπείας της έλλειψης γεωγραφικής ισορροπίας πρέπει να υποχωρεί προ των επιταγών του συμφέροντος της υπηρεσίας και της εκτίμησης των ατομικών προσόντων των υποψηφίων. Στην προκειμένη περίπτωση, επομένως, η ΑΔΑ μπορούσε ορθώς να προσδώσει στην ιθαγένεια κριτήριο προτίμησης υπό την προϋπόθεση, πάντως, ότι διαπίστωσε προηγουμένως και βάσει συγκριτικής εξέτασης ότι οι τίτλοι των υποψηφίων είναι προδήλως ισότιμοι.

27 Προκειμένου να διαπιστωθεί αν συντρέχει η προϋπόθεση αυτή, το Δικαστήριο ζήτησε από το Συμβούλιο να προσκομίσει τα έγγραφα που αναφέρονται στη συγκριτική εξέταση των επαγγελματικών προσόντων των υποψηφίων. Επειδή το Συμβούλιο απάντησε ότι παρόμοια έγγραφα δεν υπάρχουν, το Δικαστήριο ζήτησε από το Συμβούλιο να γνωρίσει την ημερομηνία συγκριτικής εξέτασης των υποψηφίων και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο προκειμένου να διαπιστωθούν οι περιστάσεις, υπό τις οποίες εξελίχθηκε η διαδικασία πρόσληψης. Στις 31 Ιανουαρίου 1983, το Συμβούλιο προσκόμισε τις απαντήσεις και τα έγγραφα που είχαν ζητηθεί, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνεται το υπηρεσιακό σημείωμα του γενικού γραμματέα του Συμβουλίου, της 31ης Ιανουαρίου 1983, που αναφέρθηκε παραπάνω.

28 Υπό το φως των προηγούμενων σκέψεων, πρέπει πρώτα να εξεταστεί ο λόγος που στηρίζεται στην παράβαση της τελευταίας παραγράφου του άρθρου 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, κατά την οποία καμία θέση δεν προορίζεται αποκλειστικά για τους υπηκόους ορισμένου κράτους μέλους.

29 Οι ουσιώδεις περιστάσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη για να εκτιμηθεί ο λόγος αυτός, αφορούν κατά πρώτο λόγο τη σχέση που υπάρχει μεταξύ της απόφασης του Συμβουλίου της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1980 και του διορισμού του Kasel στην επίδικη θέση.

30 Η σχέση αυτή ανάγεται χρονικά στις συζητήσεις που έγιναν στο Συμβούλιο, κατά την 655η συνεδρίασή του, για το διορισμό του νέου γενικού γραμματέα του Συμβουλίου δανικής ιθαγένειας, μετά τη συνταξιοδότηση του υπηρετούντος γενικού γραμματέα λουξεμβουργιανής ιθαγένειας. Από τα πρακτικά της συνεδρίασης αυτής συνάγεται ότι το Συμβούλιο, αφού διαπίστωσε ότι η ιθαγένεια

του νέου γενικού γραμματέα «δεν πρέπει να αποβεί σε βάρος της λουξεμβουργιανής παρουσίας στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου», αναγνωρίζει ότι ο διορισμός του νέου γενικού γραμματέα είχε ως συνέπεια πρόσθετη περιφερειακή διατάραξη ισορροπίας στην κατανομή των ανώτατων υπαλλήλων της γενικής γραμματείας που «πρέπει να αντισταθμιστεί κατά το μέτρο του δυνατού στο άμεσο μέλλον», χωρίς να αγνοηθούν τα προσόντα των υπαλλήλων. Η χρονική σύμπτωση ορισμένων περιστάσεων, όπως η δημιουργία μιας νέας θέσης κατηγορίας Α2, η σπουδή που επέδειξε η ΑΔΑ να πληρώσει τη θέση το συντομότερο δυνατό και η συνάφεια, την οποία παραδέχθηκε το ίδιο το Συμβούλιο, μεταξύ των αποφάσεων που ελήφθησαν κατά την 655η συνεδρίασή του και του διορισμού του Kasel, αποτελούν ένδειξη που πρέπει να ληφθεί υπόψη για να εκτιμηθεί ο λόγος του προσφεύγοντος.

31 Μια άλλη ένδειξη ως προς το σημαντικό ρόλο που έπαιξε η απόφαση του Συμβουλίου για το διορισμό του Kasel προκύπτει από το έγγραφο του γενικού γραμματέα προς τον Feipel, της 31ης Ιουλίου 1981, με το οποίο απέρριψε την υποψηφιότητά του. Πραγματικά, το έγγραφο αυτό δεν περιέχει καμιά απάντηση στο ειδικό παράπονο που περιείχε το σημείωμα, το οποίο είχε επισυνάψει στην αίτηση υποψηφιότητάς του ο Feipel, κατά του Συμβουλίου ότι ανέλαβε την υποχρέωση η κενωθείσα θέση Α 2 «να πληρωθεί με τη μέθοδο του αλεξιπτωτισμού από λουξεμβούργιο υπάλληλο» του οποίου το όνομα, το βιογραφικό σημείωμα και η σημερινή θέση του ήταν γνωστά.

32 Ο προσφεύγων, με την ένστασή του της 15ης Οκτωβρίου 1981 προς το γενικό γραμματέα του Συμβουλίου, την οποία έχει επισυνάψει στην προσφυγή, προέβαλε τον ισχυρισμό ότι κατά την 655η συνεδρίαση του Συμβουλίου, ο υπουργός εξωτερικών υποθέσεων του Λουξεμβούργου ζήτησε και πέτυχε τη συγκατάθεση ότι θα υπάρχει στη γραμματεία «λουξεμβούργιος υπάλληλος με βαθμό Α 2» και «κατέστησε σαφώς γνωστό ότι δεν ετίθετο ζήτημα προαγωγής του λουξεμβούργιου υπαλλήλου με βαθμό Α 3 που υπηρετούσε ήδη στη γενική γραμματεία του Συμβουλίου, αλλά ότι θα διοριζόταν λουξεμβούργιος που θα ερχόταν "απ' έξω" (αποκαλούμενη μέθοδος του "αλεξιπτωτισμού")». Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι «δικαιούται να υποθέσει ότι η κυβέρνηση του ενδιαφερόμενου κράτους μέλους και η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή είχαν συμφωνήσει εκ των προτέρων για το διορισμό συγκεκριμένου προσώπου σε μια θέση, πριν ακόμη η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή κινήσει τη διαδικασία πρόσληψης· επομένως, η διαδικασία αυτή πρέπει να θεωρηθεί παράνομη». Η ΑΔΑ απέρριψε την ένσταση αυτή χωρίς να απαντήσει στα ειδικά παράπονα ότι

είχε επιφυλάξει σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους τη θέση Α 2 που είχε δημιουργηθεί πρόσφατα.

33 Οι ενδείξεις ως προς τον ιδιαίτερο ρόλο που έπαιξε η υποψηφιότητα του Kasel επιβεβαιώνονται από τις πλημμέλειες κατά τη διαδικασία πρόσληψης που ακολούθησε ο γενικός γραμματέας, όπως περιγράφεται με το προαναφερόμενο σημείωμά του, της 31ης Ιανουαρίου 1983.

34 Από το υπηρεσιακό αυτό σημείωμα προκύπτει ότι οι υποψηφιότητες των δεκαεπτά εσωτερικών υποψηφίων, οι οποίοι υπέβαλαν τις αιτήσεις τους εντός της προθεσμίας που όριζε η ανακοίνωση κενής θέσης, εξετάστηκαν κατά τη συνεδρίαση που έγινε στις 15 Ιουλίου και στην οποία έλαβαν μέρος, εκτός από το γενικό γραμματέα, ο γενικός διευθυντής διοίκησης, ο διευθυντής προσωπικού και ο προϊστάμενος του ιδιαίτερου γραφείου. Επιπλέον, ο γενικός γραμματέας αναφέρει ότι «εξέταση του τύπου αυτού» έγινε στις 24 Ιουλίου 1981 για τον εσωτερικό υποψήφιο (συγκεκριμένα επρόκειτο για την υποψηφιότητα του Sacchettini), ο οποίος είχε υποβάλει την υποψηφιότητά του μετά τη «λήξη της προθεσμίας» και ότι «βάσει της προαναφερόμενης συγκριτικής εξέτασης» αποφάσισε «ότι κανένας από τους υποψηφίους δεν έπρεπε να διοριστεί στη θέση». Στις 24 Ιουλίου 1981, ο γενικός γραμματέας εξέτασε την υποψηφιότητα του Kasel και, την ίδια ημέρα, ανακοίνωσε γραπτώς στο γενικό διευθυντή διοίκησης την απόφασή του να επιλέξει τον υποψήφιο αυτόν για την εν λόγω θέση.

35 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διαδικασία που περιγράφηκε παραπάνω οδηγεί στο συμπέρασμα ότι αποκλείεται να έγινε συγκριτική εξέταση των διαφόρων υποψηφιοτήτων που υποβλήθηκαν κανονικά. Πραγματικά, ο ίδιος ο γενικός γραμματέας ισχυρίζεται ότι η απόφασή του να απορρίψει τις εσωτερικές υποψηφιότητες ελήφθη βάσει «συγκριτικών εξετάσεων» στις οποίες προέβη αποκλειστικά σε σχέση με τους υπαλλήλους του Συμβουλίου. Ειδικότερα, οι δύο «συγκριτικές εξετάσεις» που αναφέρονται στο υπηρεσιακό σημείωμα αφορούν, η μεν πρώτη της 15ης Ιουλίου 1981, τις υποψηφιότητες που υποβλήθηκαν εντός της προθεσμίας που όριζε η ανακοίνωση κενής θέσης, η δε δεύτερη της 24ης Ιουλίου 1981, την υποψηφιότητα του Sacchettini, επίσης υπαλλήλου του Συμβουλίου, ο οποίος, πάντως, υπέβαλε την αίτησή του εκπρόθεσμα. Όμως, σύμφωνα με την ανακοίνωση κενής θέσης και τους κανόνες που εφαρμόζονται στους διαγωνισμούς, η ΑΔΑ υποχρεούται να μη λαμβάνει υπόψη τις εκπρόθεσμες υποψηφιότητες, ώστε η εξέταση της υποψηφιότητας του Sacchettini δεν μπορούσε να έχει, όπως πραγματικά δεν είχε, καμία πρακτική αποτελεσματικότητα σε σχέση με την εξέταση, που είχε ήδη γίνει στις 15 Ιουλίου, των εσωτερικών υποψηφιοτήτων που

υποβλήθηκαν κανονικά. Από αυτό έπεται ότι η μόνη βάση, επί της οποίας στηρίζεται η απόφαση να απορριφθούν οι εσωτερικές υποψηφιότητες, είναι η εξέταση που έγινε πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιοτήτων, ήτοι στις 15 Ιουλίου 1981, από το γενικό γραμματέα παρουσία του γενικού διευθυντή διοίκησης, του διευθυντή προσωπικού και του προϊσταμένου του ιδιαίτερου γραφείου. Εφόσον η υποψηφιότητα του Kasel εξετάστηκε χωριστά στις 24 Ιουλίου 1981, έπεται ότι δεν έγινε συγκριτική εξέταση όλων των υποψήφιων για την εν λόγω θέση.

36 Τέλος, πρέπει να σημειωθεί ότι η διαδικασία πρόσληψης που περιγράφηκε παραπάνω δεν αντιστοιχεί στη διαδικασία της αιτιολογίας που αναφέρεται στο έγγραφο της 31ης Ιουλίου 1981, με το οποίο απορρίφθηκε η υποψηφιότητα του προσφεύγοντος. Από το ότι οι λόγοι της απορριπτικής αυτής απόφασης στηρίζονται ουσιαστικά στο κριτήριο της γεωγραφικής ισορροπίας συνάγεται ότι η ΑΔΑ έπρεπε να είχε θεωρήσει τους τίτλους των εσωτερικών υποψηφίων ως ουσιαστικά ισότιμους με εκείνους του εξωτερικού υποψηφίου που επελέγη. Όμως, η ύπαρξη της ισοτιμίας αυτής δεν ήταν δυνατό να έχει διαπιστωθεί από το γενικό γραμματέα, λόγω του ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν έγινε συγκριτική εξέταση όλων των υποψηφιοτήτων. Το κριτήριο της γεωγραφικής ισορροπίας που αναφέρει ο γενικός γραμματέας στο απορριπτικό έγγραφο της υποψηφιότητας του προσφεύγοντος, συνιστά επομένως μεταγενέστερο στοιχείο, το οποίο αποδεικνύει το βάσιμο του εξεταζόμενου λόγου.

37 Λαμβάνοντας υπόψη το σύνολο των περιστάσεων και των σκέψεων που αναφέρονται ανωτέρω, πρέπει κατ' ανάγκη να γίνει δεκτό ότι ο ρόλος που έπαιξε η υποψηφιότητα του Kasel, λόγω της λουξεμβουργιανής του ιθαγένειας, υπερβαίνει τα όρια, εντός των οποίων δικαιολογείται από το άρθρο 27 του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης η εφαρμογή του κριτηρίου της γεωγραφικής ισορροπίας, και ότι στην πραγματικότητα η εν λόγω θέση που δημιουργήθηκε πρόσφατα, είχε επιφυλαχθεί σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους για να αντιμετωπιστεί η απαίτηση αντιστάθμισης που έπρεπε να του χορηγηθεί «στο άμεσο μέλλον», όπως προβλέφθηκε με τις αποφάσεις του Συμβουλίου της 15ης και 16ης Σεπτεμβρίου 1981, οι οποίες, εξάλλου, υπενθυμίζουν συγχρόνως την απαίτηση να μην αγνοούνται τα απαραίτητα προσόντα.

38 Πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτό ότι η ΑΔΑ του Συμβουλίου, επιφυλάσσοντας την εν λόγω θέση σε υπήκοο συγκεκριμένου κράτους, παρέβη το άρθρο 27, τελευταία παράγραφος, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

39 Επομένως, παρέλκει η εξέταση των άλλων λόγων που προβάλλει ο προσφεύγων κατά των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

40 Η απόφαση του γενικού γραμματέα του Συμβουλίου περί διορισμού του J. J. Kasel στη θέση του διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης (ΓΔ Α, διεύθυνση ΙΙΙ), που κοινοποιήθηκε στον ενδιαφερόμενο στις 11 Σεπτεμβρίου 1981, πρέπει, επομένως, να ακυρωθεί· κατά συνέπεια, πρέπει επίσης να ακυρωθούν οι αποφάσεις του γενικού γραμματέα, με τις οποίες απέρριψε την υποψηφιότητα του προσφεύγοντος, καθώς και την ένστασή του της 12ης Οκτωβρίου 1981, που του κοινοποιήθηκαν στις 31 Ιουλίου 1981 και στις 18 Δεκεμβρίου 1981, αντιστοίχως.

Επί των δικαστικών εξόδων

41 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2 του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το καθού ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Διά ταύτα

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

κρίνει και αποφασίζει:

**1) Ακυρώνει την απόφαση του γενικού γραμματέα του Συμβουλίου περί διορισμού του J. J. Kasel στη θέση διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης υπαλλήλων (ΓΔ Α, διεύθυνση ΙΙΙ) που του κοινοποιήθηκε στις 11 Σεπτεμβρίου 1981.**

**2) Ακυρώνει τις αποφάσεις του γενικού γραμματέα με τις οποίες απορρίφθηκαν η υποψηφιότητα και η ένσταση, αντιστοίχως, του προσφεύγοντος και οι οποίες του κοινοποιήθηκαν στις 31 Ιουλίου και 18 Δεκεμβρίου 1981.**

**3) Καταδικάζει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.**

O'Keeffe Bosco Koopmans

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 30 Ιουνίου 1983.

Ο γραμματεύς
κ.α.α

J. A. Pompe

Βοηθός γραμματεύς

Ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος

A. O'Keeffe

## ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GERHARD REISCHL ΠΟΥ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΑΝ ΣΤΙΣ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1983 [1]

*Κύριε πρόεδρε,*
*Κύριοι δικαστές,*

Το 1981, δύο θέσεις διευθυντή που δημιουργήθηκαν πρόσφατα, προστέθηκαν στον πίνακα θέσεων προσωπικού του Συμβουλίου των υπουργών. Το Συμβούλιο διέθεσε μία από τις θέσεις αυτές, στη γενική του διεύθυνση Α, προκειμένου να πληρώσει τη θέση διευθυντή προϋπολογισμού και υπηρεσιακής κατάστασης που δημιουργήθηκε πρόσφατα.

Η θέση αυτή γνωστοποιήθηκε στο προσωπικό του Συμβουλίου με ανακοίνωση της 17ης Ιουνίου 1981, που τροποποιήθηκε στις 24 Ιουνίου και 6 Ιουλίου 1981, όσον αφορά τις προϋποθέσεις συμμετοχής στο διαγωνισμό και την προθεσμία υποβολής των υποψηφιοτήτων.

Πριν από τη λήξη της προθεσμίας υποβολής των υποψηφιοτήτων, που ορίστηκε για τις 22 Ιουλίου 1981, 17 υπάλληλοι Α 3 του Συμβουλίου, μεταξύ των οποίων ο προσφεύγων στην παρούσα υπόθεση, υπέβαλαν υποψηφιότητα για την κενή θέση. Όλες οι υποψηφιότητες απορρίφθηκαν, όπως εξάλλου και μία υποψηφιότητα που υποβλήθηκε μετά τη λήξη της προθεσμίας. Η απορριπτική απόφαση κοινοποιήθηκε στους 17 υποψηφίους, με έγγραφο της 31ης Ιουλίου 1981, διατυπωμένο ομοιόμορφα, που περιείχε τη φράση: «πραγματικά, για την κατάληψη της θέσης αυτής, είμαι υποχρεωμένος να λάβω υπόψη όχι μόνο τις γνώσεις και την επαγγελματική πείρα που απαιτούνται για τη διευθυντική αυτή θέση αλλά και τη διατήρηση κατάλληλης γεωγραφικής ισορροπίας». Στο λουξεμβούργιο υποψήφιο,

1 — Μετάφραση από τα γερμανικά.